

WYBRANE PROBLEMY URBANISTYCZNE WARSZAWY PO 1989 R. NAWIĄZANIE DO URBANISTYKI BELGRADU OD 1986 R.

mgr inż. arch. Anna Katarzyna Piętocha

promotor: prof. dr hab. inż. arch. Krystyna Guranowska – Gruszecka, prof. nzw PW
Wydział Architektury Politechniki Warszawskiej

STRESZCZENIE

Słowa kluczowe: Warszawa, Belgrad, urbanistyka, architektura, projektowanie, przestrzeń publiczna

Praca dotyczy wybranych zagadnień urbanistycznych Warszawy po zmianie ustroju w 1989 r. do czasów współczesnych. Następuje także nawiązanie do Belgradu od 1986 r. Rozpisano wówczas Międzynarodowy Konkurs na Opracowanie Koncepcji Urbanistycznej Nowego Belgradu, co stanowiło przełom w myśli projektowej urbanistów belgradzkich.

W pierwszym rozdziale zawarto wprowadzenie, w którym zamieszczono uzasadnienie podjęcia tematu, przedmiot badań i cel pracy: Analiza kierunków przemian, jakie zaszły po 1989 r. do lat współczesnych, ocena generalnych zasad współczesnego planowania miast, przedstawienie sytuacji i głównych problemów Warszawy oraz nawiązanie do rozwoju i podobnych zjawisk w ramach przemian Belgradu po 1986 roku..

Wskazano zakres rzeczowy i terytorialny a także przedział czasowy. Przedstawiono dotychczasowy stan badań, charakter pracy i metody badawcze i wskazano tezy pracy, którymi są:

1. Odbudowa powojennej Warszawy trwa do czasów dzisiejszych.
2. Czy współcześnie nie istnieje zagadnienie projektowania urbanistycznego?
3. Czy projekt generuje inwestor?
4. Co się dzieje z historycznymi osiami i kompozycjami? Jakie są wartości nowych dominant kompozycyjnych?

W rozdziale drugim omówiono współczesne teorie rozbudowy miast istniejących. Trzeci zawiera zarys dziejów Warszawy tuż przed wybuchem I wojny światowej z opisem projektu Warszawa Funkcjonalna i po II wojnie światowej.

Czwarty rozdział zatytułowano: Elementy kształtujące plan Warszawy – znaczenie osi kompozycyjnych i dominant na wybranych obszarach miasta. Przedstawiono główne osie kompozycyjne Warszawy (Oś Saska, Oś Stanisławowska, Al. Jerozolimskie), place ukształtowane wokół dawnego Ogrodu Saskiego, ulice, jako elementy charakterystyczne, wysokościowce, jako współczesne dominanty a także Stadion Narodowy, który zmienił prawobrzeżną panoramę miasta.

W kolejnych rozdziałach przedstawiono rolę Wisły w Warszawie i zabudowę powstałą w pobliżu Wisły po 1989 r. i Wielkie kompozycje kształtujące plan miasta – osiedla.

Rozdział siódmy zawiera opis rozwoju urbanistycznego Belgradu po 1986 r.

W ósmym dokonano porównania Warszawy i Belgradu a w ostatnim, podsumowania pracy. Przedstawiono wnioski i omówiono postawione tezy.

Zniszczenia wojenne, wzmożony ruch kołowy, zmiany ustrojowe, brak interdyscyplinarnej współpracy i koordynacji projektowej to tylko jedne z omówionych w pracy czynników mających wpływ na dzisiejszy wygląd miasta stołecznego. Problemem współczesnej Warszawy jest poszukiwanie tożsamości oraz kształtowanie przestrzeni publicznej.

Warszawa, 16.06.2017r., Anna Piętocha